

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 778

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 20 noiembrie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
284.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului.....	2		
1.114.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului	2		
★				
285.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2008 pentru modificarea art. 23 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007	3		
1.115.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2008 pentru modificarea art. 23 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007	3		
★				
286.	— Lege pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2007/436/CE, Euratom, privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene	4		
Decizia Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (2007/436/CE, Euratom).....				4-7
1.116.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2007/436/CE, Euratom, privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene.....	7		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 1.102 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal				8-9
Decizia nr. 1.103 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 din Codul de procedură penală				9-10
Decizia nr. 1.104 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora				11-12
Decizia nr. 1.126 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat				12-14
Decizia nr. 1.127 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței				15
Decizia nr. 1.146 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (1) al articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România				16-17
Decizia nr. 1.147 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală				17-18
Decizia nr. 1.148 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989				19-20
Decizia nr. 1.149 din 16 octombrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997				20-21
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
155. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 142/1999 privind sprijinul statului pentru salarizarea clerului.....				22-23
156. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995				24-25
1.435. — Hotărâre privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum județean situat în comuna Arieșeni, județul Alba				25
1.437. — Hotărâre pentru aprobarea Listei cuprinzând statele terțe care impun cerințe similare cu cele prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism				26
1.464. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului și în administrarea Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmăului, în scopul realizării unui centru social-filantropic, cultural, spiritual și educațional				27
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
1.844. — Ordin al ministrului sănătății publice privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.297/2008 pentru aprobarea Listei și prețurilor de decontare ale materialelor sanitare care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate nominalizate prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2008 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2008....				28
1.907. — Ordin al ministrului sănătății publice privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială SANEVIT 2003 — S.A. Arad				28-29
3.344. — Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.254/2008 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii noiembrie 2008				29
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI				
37. — Circulară privind punerea în circulație a unei noi bancnote cu valoarea nominală de 10 lei, reproiectată				30
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL				
11. — Hotărâre privind interpretarea art. 39 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali				31

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52 din 21 aprilie 2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 30 aprilie 2008, cu următoarele completări:

— **La articolul I, după punctul 3 se introduc două noi puncte, punctele 3¹ și 3², cu următorul cuprins:**

„3¹. **La articolul 208, alineatul (4) va avea următorul cuprins:**

«(4) Reducerea capitalului social nu are efect și nu se face plăți în beneficiul acționarilor până când creditorii nu vor fi obținut realizarea creanțelor lor ori garanții adecvate sau până la data la care instanța a respins cererea creditorilor ca inadmisibilă ori, apreciind că societatea a oferit creditorilor garanții adecvate sau că, luându-se în considerare activul societății, garanțiile nu sunt

necesare, a respins cererea creditorilor ca neîntemeiată, iar hotărârea judecătorească a devenit irevocabilă.»

3². **La articolul 208, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:**

«(5) La cererea creditorilor societății, ale căror creanțe sunt anterioare publicării hotărârii, instanța poate obliga societatea la acordarea de garanții adecvate dacă, în mod rezonabil, se poate aprecia că reducerea capitalului social afectează șansele de acoperire a creanțelor, iar societatea nu a acordat garanții creditorilor, potrivit prevederilor alin. (3).»”

*

Prezenta lege transpune Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2006/68/CE din 6 septembrie 2006 de modificare a Directivei 77/91/CEE a Consiliului în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 264 din 25 septembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

București, 14 noiembrie 2008.

Nr. 284.

PREȘEDINTELE SENATULUI

ILIE SÂRBU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 52/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale și pentru completarea Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.

Nr. 1.114.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 80/2008 pentru modificarea art. 23 alin. (4)
din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80 din 18 iunie 2008 pentru modificarea art. 23 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 24 iunie 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
ILIE SÂRBU

București, 14 noiembrie 2008.
Nr. 285.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 80/2008 pentru modificarea art. 23
alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2008 pentru modificarea art. 23 alin. (4) din Legea bugetului de stat pe anul 2008 nr. 388/2007 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.
Nr. 1.115.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene
2007/436/CE, Euratom, privind sistemul de resurse proprii
ale Comunităților Europene**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Decizia Consiliului Uniunii Europene 2007/436/CE, Euratom, privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 163 din 23 iunie 2007.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) și ale art. 148 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI

ILIE SÂRBU

București, 14 noiembrie 2008.

Nr. 286.

DECIZIA CONSILIULUI

din 7 iunie 2007

privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (2007/436/CE, Euratom)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 269,
având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 173,
având în vedere propunerea Comisiei,
având în vedere avizul Parlamentului European¹,
având în vedere avizul Curții de Conturi²,
având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European³,
întrucât:

(1) Reuniunea Consiliului European de la Bruxelles din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis, *inter alia*, că normele privind resursele proprii ar trebui să stea sub semnul obiectivului general al echității. Aceste norme ar trebui, prin urmare, să ofere asigurări, în corelare cu concluziile relevante ale Consiliului European de la Fontainebleau din 1984, că niciunul dintre statele membre nu suportă o sarcină bugetară excesivă în raport cu nivelul său relativ de prosperitate. Este adecvat, prin urmare, să se introducă dispoziții privitoare la anumite state membre.

(2) Sistemul de resurse proprii al Comunităților trebuie să asigure resurse adecvate pentru dezvoltarea ordonată a politicilor Comunităților, fiind supus unei discipline bugetare stricte.

(3) În sensul prezentei decizii, venitul național brut (VNB) ar trebui definit ca fiind VNB anual la prețul pieței, astfel cum este furnizat de Comisie în procesul de aplicare a Sistemului european de conturi naționale și regionale din Comunitate (denumite în continuare SEC 95), în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.223/96 al Consiliului⁴.

(4) În vederea tranziției, din motive bugetare și de resurse proprii, de la SEC 79 la SEC 95 și în scopul de a păstra neschimbată contravaloarea resurselor financiare puse la dispoziția Comunității, Comisia a recalculat, în conformitate cu articolul 3 alineatele (1) și (2) din Decizia 2000/597/CE, Euratom, a Consiliului din 29 septembrie 2000 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene⁵, plafonul resurselor proprii și plafonul creditelor pentru angajamente, exprimate cu două zecimale, pe baza formulei cuprinse în articolul respectiv. La 28 decembrie 2001, Comisia a comunicat noile plafoane Consiliului și Parlamentului European. Plafonul resurselor proprii a fost stabilit la 1,24% din totalul VNB-urilor statelor membre la prețul pieței, iar un plafon de 1,31% din totalul VNB-urilor statelor membre a fost stabilit pentru creditele pentru angajamente. Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a ajuns la concluzia că aceste plafoane ar trebui păstrate la nivelurile lor actuale.

¹ Aviz emis la 4 iulie 2006 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

² JO C 203, 25.08.2006, p. 50.

³ JO C 309, 16.12.2006, p. 103.

⁴ JO L 310, 30.11.1996, p. 1. Regulament astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1.267/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 180, 18.07.2003, p. 1).

⁵ JO L 253, 7.10.2000, p. 42.

(5) În scopul de a păstra neschimbată contravaloarea resurselor financiare puse la dispoziția Comunităților, este adecvat să se adapteze aceste plafoane exprimate în procent din VNB în cazul modificărilor SEC 95 care presupun o schimbare importantă a nivelului de VNB.

(6) În urma punerii în aplicare în legislația Uniunii Europene a acordurilor încheiate în timpul runde Uruguay a negocierilor comerciale multilaterale, nu mai există nicio diferență substanțială între taxele agricole și taxele vamale. Este adecvat, prin urmare, să se elimine aceste distincții din domeniul bugetului general al Uniunii Europene.

(7) În interesul transparenței și al simplității, Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis că cota uniformă exigibilă a resursei Taxa pe Valoarea Adăugată (TVA) ar trebui fixată la 0,30%.

(8) Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis că Austria, Germania, Țările de Jos și Suedia beneficiază de cote reduse ale TVA exigibile pe perioada 2007—2013 și că, în aceeași perioadă, Țările de Jos și Suedia beneficiază de reduceri brute ale contribuțiilor lor anuale bazate pe VNB.

(9) Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis că mecanismul de corectare în favoarea Regatului Unit este menținut, alături de finanțarea redusă a corectării de care beneficiază Germania, Austria, Suedia și Țările de Jos. Cu toate acestea, după o perioadă de adaptare între 2009 și 2011, Regatul Unit participă pe deplin la finanțarea costurilor extinderii, cu excepția plăților agricole directe și a cheltuielilor legate de piață și a acelei părți a cheltuielilor cu dezvoltarea rurală care derivă din „Secțiunea Garantare” a Fondului European pentru Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA). Prin urmare, calculul corectării operate în favoarea Regatului Unit este ajustat prin excluderea progresivă a cheltuielilor alocate statelor membre care au aderat la UE după 30 aprilie 2004, cu excepția cheltuielilor agricole și a celor cu dezvoltarea rurală, menționate mai sus. Contribuția suplimentară a Regatului Unit, care rezultă din reducerea cheltuielilor alocate, nu depășește, în perioada 2007—2013, suma de 10,5 miliarde EUR, exprimată în termenii prețurilor din 2004. În eventualitatea unei noi extinderi înainte de 2013, cu excepția aderării Bulgariei și a României, suma va fi ajustată în consecință.

(10) Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis că articolul 4 paragraful al doilea litera (f) din Decizia 2000/597/CE, Euratom, privind excluderea, în țările aderente, a cheltuielilor anuale de preaderare din calculul corectării operate în favoarea Regatului Unit nu se mai aplică la sfârșitul lui 2013.

(11) Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a invitat Comisia să întreprindă o analiză completă, de largă acoperire, care să trateze toate aspectele privind cheltuielile UE, inclusiv Politica Agricolă Comună (PAC), precum și toate aspectele privind resursele, inclusiv compensațiile Regatului Unit, și să înainteze un raport în 2008/2009.

(12) Ar trebui adoptate dispoziții care să reglementeze trecerea de la sistemul stabilit prin Decizia 2000/597/CE, Euratom, la sistemul introdus prin prezenta decizie.

(13) Consiliul European din 15 și 16 decembrie 2005 a conchis că prezenta decizie intră în vigoare la 1 ianuarie 2007,
STABILEȘTE PREZENTELE DISPOZIȚII, PE CARE LE RECOMANDĂ STATELOR MEMBRE SPRE ADOPTARE:

ARTICOLUL 1

Comunităților li se alocă resurse proprii pentru a asigura, în conformitate cu articolul 269 din Tratatul de instituire a Comunității Europene (denumit în continuare *Tratatul CE*) și cu articolul 173 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (denumit în continuare *Tratatul Euratom*), finanțarea bugetului general al Uniunii Europene.

Bugetul general al Uniunii Europene este, fără a aduce atingere altor venituri, finanțat în totalitate din resursele proprii ale Comunităților.

ARTICOLUL 2

(1) Constituie resurse proprii înscrise în bugetul general al Uniunii Europene veniturile din:

(a) taxe, prime, sume adiționale sau compensatorii, sume sau factori adiționali, taxe din Tarifal Vamal Comun și alte taxe stabilite sau care urmează a fi stabilite de către instituțiile Comunităților în legătură cu comerțul cu țările terțe, taxe vamale la produsele care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului, expirat între timp, precum și contribuții și alte taxe prevăzute în cadrul organizării comune a piețelor de zahăr;

(b) fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf al alineatului (4), aplicarea unei cote uniforme, valabile pentru toate statele membre, a bazelor armonizate de evaluare a TVA, stabilite în conformitate cu normele comunitare. Baza de evaluare care urmează să fie luată în calcul în acest scop nu depășește 50% din VNB al fiecărui stat membru, astfel cum este definit la alineatul (7);

(c) fără a aduce atingere celui de-al doilea paragraf al alineatului (5), aplicarea unei cote uniforme — care urmează a fi stabilită în conformitate cu procedura bugetară în lumina sumei totale a tuturor celorlalte venituri — aplicate sumei tuturor VNB-urilor statelor membre.

(2) De asemenea, constituie resurse proprii înscrise în bugetul general al Uniunii Europene veniturile rezultate din toate taxele noi instituite în cadrul unei politici comune, în conformitate cu Tratatul CE sau Tratatul Euratom, cu condiția ca procedura

de la articolul 269 din Tratatul CE sau de la articolul 173 din Tratatul Euratom să fie respectată.

(3) Statele membre rețin 25% din sumele menționate la alineatul (1) litera (a) sub formă de costuri de colectare.

(4) Cota uniformă menționată la alineatul (1) litera (b) este fixată la 0,30%.

Exclusiv pentru perioada 2007—2013, cota resursei TVA exigibile se stabilește la 0,225% în cazul Austriei, la 0,15% în cazul Germaniei și la 0,10% în cazul Țărilor de Jos și al Suediei.

(5) Cota uniformă prevăzută la alineatul (1) litera (c) se aplică VNB-ului fiecărui stat membru.

Exclusiv pentru perioada 2007—2013, Țările de Jos beneficiază de o reducere brută a contribuției lor anuale la VNB de 605 milioane EUR, iar Suedia de o reducere brută a contribuției sale anuale la VNB de 150 milioane EUR, exprimate în prețurile anului 2004. Aceste sume se adaptează la prețurile curente prin aplicarea celui mai recent coeficient de deflație PIB pentru UE exprimat în euro, astfel cum este furnizat de Comisie, care este disponibil la întocmirea proiectului preliminar de buget. Aceste reduceri brute se acordă după calcularea corectării în favoarea Regatului Unit și a finanțării sale menționate la articolele 4 și 5 din prezenta decizie și nu au niciun efect asupra acesteia.

(6) În cazul în care nu este încă adoptat bugetul la începutul exercițiului financiar, cotele de TVA și VNB exigibile existente rămân aplicabile până la intrarea în vigoare a noilor cote.

(7) În sensul prezentei decizii, VNB este definit ca VNB pentru anul respectiv la prețurile de piață, astfel cum sunt furnizate de Comisie cu ocazia aplicării SEC 95 conform Regulamentului (CE) nr. 2.223/96.

Dacă modificările SEC 95 determină schimbări semnificative ale VNB astfel cum a fost furnizat de Comisie, Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei și după consultarea Parlamentului European, decide dacă aceste modificări se aplică în sensul prezentei decizii.

ARTICOLUL 3

(1) Suma totală a resurselor proprii alocate Comunităților pentru a acoperi creditele anuale pentru plăți nu depășește 1,24% din totalul VNB-urilor statelor membre.

(2) Suma anuală totală a creditelor pentru angajamente înscrisă în bugetul general al Uniunii Europene nu depășește 1,31% din totalul VNB-urilor statelor membre.

Se menține un raport sistematic între creditele pentru angajamente și creditele pentru plăți, pentru a garanta compatibilitatea dintre acestea și pentru a permite respectarea în anii următori a plafonului de la alineatul (1).

(3) Dacă modificările SEC 95 determină schimbări semnificative ale VNB care se aplică în sensul prezentei decizii, plafoanele pentru plăți și angajamente, astfel cum au fost stabilite la alineatele (1) și (2), sunt recalulate de către Comisie folosind următoarea formulă:

$$1,24\% (1,31\%) \times \frac{VNB_{t-2} + VNB_{t-1} + VNB_t \text{ SEC actual}}{VNB_{t-2} + VNB_{t-1} + VNB_t \text{ SEC modificat}},$$

unde t reprezintă cel mai recent an întreg pentru care sunt disponibile date conform Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1.287/2003 al Consiliului din 15 iulie 2003 privind armonizarea venitului național brut la prețurile pieței (Regulamentul VNB)⁶.

ARTICOLUL 4

(1) Regatului Unit i se acordă o corectare a dezechilibrelor bugetare.

Corectarea se stabilește prin:

(a) calcularea diferenței, în anul financiar precedent, dintre:
— partea procentuală a Regatului Unit în totalul bazelor de evaluare a TVA nereduse; și
— partea procentuală a Regatului Unit în totalul cheltuielilor alocate;

(b) înmulțirea diferenței astfel obținute cu totalul cheltuielilor alocate;

(c) înmulțirea rezultatului de la litera (b) cu 0,66;

(d) scăderea din rezultatul de la litera (c) a efectelor care rezultă pentru Regatul Unit în urma trecerii de la TVA redusă și a plăților menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c), adică diferența dintre:

— ceea ce ar fi trebuit Regatul Unit să plătească pentru sumele finanțate din resursele menționate la articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c), în cazul în care cota uniformă a TVA s-ar fi aplicat la bazele nereduse; și

— plățile Regatului Unit în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) literele (b) și (c);

(e) scăderea din rezultatul obținut la litera (d) a câștigurilor nete ale Regatului Unit rezultate din creșterea procentului resurselor menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) reținute de statele membre pentru a acoperi costurile de colectare și cele conexe;

(f) calcularea, la momentul fiecărei extinderi a UE, a unei ajustări a rezultatului de la litera (e) pentru a reduce compensarea, asigurând astfel faptul că cheltuielile nereduse înainte de extindere rămân nereduse după extindere. Ajustarea se efectuează prin reducerea sumei totale a cheltuielilor alocate cu o sumă echivalentă cu cheltuielile anuale de preaderare din țările aderente. Toate sumele calculate astfel sunt reportate în anii financiari ulteriori și se ajustează anual prin aplicarea celui mai recent coeficient de deflație PNB disponibil pentru UE, exprimat în euro, astfel cum a fost furnizat de către Comisie. Acest punct încetează să se aplice de la data la care corectarea urmează să fie bugetată pentru prima dată în 2014;

(g) ajustarea calculului prin scăderea din suma totală a cheltuielilor alocate a sumei totale a cheltuielilor alocate în

statele membre care au aderat la UE după 30 aprilie 2004, cu excepția plăților agricole directe și a plăților legate de piață, precum și a acelei părți a cheltuielilor cu dezvoltarea rurală care derivă din FEOGA, „Secțiunea Garantare”.

Această reducere se introduce progresiv, conform calendarului de mai jos:

Corectarea Regatului Unit, care urmează să fie bugetată pentru prima dată în anul respectiv:	Procent din cheltuielile legate de extindere (astfel cum sunt definite mai sus), care urmează să fie exclus din calculul corectării operate în favoarea Regatului Unit
2009	20
2010	70
2011	100

(2) În perioada 2007—2013, contribuția suplimentară a Regatului Unit, care rezultă din reducerea cheltuielilor alocate menționate la alineatul (1) litera (g), nu depășește 10,5 miliarde EUR, exprimată în prețurile anului 2004. În fiecare an, serviciile Comisiei verifică dacă ajustarea cumulată a corectării depășește această sumă. În scopul acestui calcul, sumele exprimate în prețuri curente sunt convertite în prețurile anului 2004 prin aplicarea celui mai recent coeficient PIB de deflație disponibil pentru UE, exprimat în euro, astfel cum a fost furnizat de către Comisie. În cazul în care se depășește plafonul de 10,5 miliarde EUR, contribuția Regatului Unit se reduce în mod corespunzător.

În eventualitatea unei noi extinderi înainte de anul 2013, plafonul de 10,5 miliarde EUR se ajustează prin majorare în mod corespunzător.

ARTICOLUL 5

(1) Costul corectării este suportat de către celelalte state membre în conformitate cu următoarele norme:

(a) repartizarea costului se calculează mai întâi raportându-se la partea fiecărui stat membru din plățile menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (c), Regatul Unit fiind exclus și fără a ține seama de reducerile brute din contribuțiile bazate pe VNB ale Țărilor de Jos și ale Suediei, care sunt menționate la articolul 2 alineatul (5);

(b) aceasta se ajustează apoi în așa fel încât să limiteze contribuția financiară a Austriei, a Germaniei, a Țărilor de Jos și a Suediei la o pătrime din contribuția normală a acestora, rezultată din acest calcul.

(2) Corectarea se acordă Regatului Unit printr-o reducere a plăților sale, rezultate din aplicarea articolului 2 alineatul (1) litera (c). Costurile suportate de celelalte state membre se adaugă plăților acestora rezultate din aplicarea pentru fiecare stat membru a articolului 2 alineatul (1) litera (c).

(3) Comisia efectuează calculele necesare pentru aplicarea articolului 2 alineatul (5), a articolului 4 și a prezentului articol.

(4) În cazul în care la începutul anului financiar bugetul nu a fost încă adoptat, corectarea acordată Regatului Unit și costurile suportate de celelalte state membre, înscrise în ultimul buget adoptat, rămân aplicabile.

ARTICOLUL 6

Veniturile menționate la articolul 2 se folosesc fără distincție pentru a finanța toate cheltuielile înscrise în bugetul general al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 7

Orice excedent de venit al Comunităților din totalul cheltuielilor efective din cursul anului financiar se reportează pentru anul financiar următor.

⁶ JO L 181, 19.07.2003, p. 1.

ARTICOLUL 8

(1) Resursele proprii ale Comunităților, menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), sunt colectate de către statele membre în conformitate cu dispozițiile de drept intern impuse prin acte cu putere de lege și norme administrative, care, după caz, sunt adaptate pentru a îndeplini cerințele normelor comunitare.

Comisia examinează la intervale regulate dispozițiile de drept intern pe care i le comunică statele membre, notifică tuturor statelor membre ajustările pe care le consideră necesare pentru a asigura conformitatea acestora cu normele comunitare și raportează la autoritatea bugetară.

Statele membre pun la dispoziția Comisiei resursele prevăzute la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) și (c).

(2) În conformitate cu procedurile prevăzute la articolul 279 alineatul (2) din Tratatul CE și la articolul 183 din Tratatul Euratom, Consiliul adoptă dispozițiile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei decizii și pentru a face posibil controlul colectării, punerea la dispoziția Comisiei și plata veniturilor prevăzute la articolele 2 și 5.

ARTICOLUL 9

În cadrul reexaminării complete, de largă acoperire, care tratează toate aspectele cheltuielilor, inclusiv PAC, precum și ale resurselor Uniunii Europene, inclusiv compensațiile Regatului Unit, cu privire la care înaintează un raport în 2008/2009, Comisia efectuează o reexaminare generală a sistemului de resurse proprii.

ARTICOLUL 10

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), Decizia 2000/597/CE, Euratom, se abrogă de la 1 ianuarie 2007. Orice trimitere la Decizia 70/243/CECO, CEE, Euratom, a Consiliului din 21 aprilie 1970 cu privire la înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunităților⁷, la Decizia 85/257/CEE, Euratom, a Consiliului din 7 mai 1985 cu

Adoptată la Luxemburg la 7 iunie 2007.

Pentru Consiliu,
Președintele,
M. Glos

⁷ JO L 94, 28.04.1970, p. 19.

⁸ JO L 128, 14.05.1985, p. 15.

⁹ JO L 185, 15.07.1988, p. 24.

¹⁰ JO L 293, 12.11.1994, p. 9.

privire la sistemul de resurse proprii ale Comunităților⁸, la Decizia 88/376/CEE, Euratom, a Consiliului din 24 iunie 1988 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților⁹, la Decizia 94/728/CE, Euratom, a Consiliului din 31 octombrie 1994 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene¹⁰ sau la Decizia 2000/597/CE, Euratom, se înțelege ca trimitere la prezenta decizie.

(2) Articolele 2, 4 și 5 din deciziile 88/376/CEE, Euratom, 94/728/CE, Euratom, și 2000/597/CE, Euratom, se aplică în continuare la calcularea și ajustarea veniturilor care provin din aplicarea unei cote uniforme, valabile pentru toate statele membre, la baza de evaluare a TVA determinată uniform și limitată la 50% și 55% din PNB sau VNB al fiecărui stat membru, în funcție de anul financiar respectiv, și la calculul corectării dezechilibrelor bugetare acordate Regatului Unit pentru anii 1988—2006.

(3) Statele membre rețin în continuare, prin costuri de colectare, 10% din sumele menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a), care ar fi trebuit să fie puse la dispoziție de către statele membre înainte de 28 februarie 2001 în conformitate cu normele comunitare aplicabile.

ARTICOLUL 11

Secretarul general al Consiliului notifică statele membre cu privire la prezenta decizie.

Statele membre notifică fără întârziere secretarul general al Consiliului cu privire la îndeplinirea procedurilor de adoptare a prezentei decizii în conformitate cu normele lor constituționale.

Prezenta decizie intră în vigoare în prima zi a lunii următoare primirii ultimei notificări menționate la al doilea paragraf.

Intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

ARTICOLUL 12

Prezenta decizie se publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Deciziei
Consiliului Uniunii Europene 2007/436/CE, Euratom, privind
sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Deciziei Consiliului Uniunii Europene 2007/436/CE, Euratom, privind sistemul de resurse proprii ale Comunităților Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 13 noiembrie 2008.
Nr. 1.116.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.102

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nistor Isai Faur în Dosarul nr. 5.450/190/2007 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.450/190/2007, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.** Excepția a fost ridicată de Nistor Isai Faur cu ocazia soluționării contestației împotriva unei încheieri a judecătorului delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că sintagma „*prevăzute în prezentul capitol*”, cuprinsă în textul art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006, reprezintă un impediment pentru un proces echitabil și împiedică accesul liber la justiție, întrucât restrânge sfera drepturilor în legătură cu a căror exercitare persoana condamnată poate face plângere la judecătorul delegat, limitându-le la drepturile prevăzute în capitolul IV din Legea nr. 275/2006. Consideră că, în acest mod, aplicarea celorlalte prevederi ale legii este sustrasă supravegherii, controlului și autorității judecătorului delegat.

Judecătoria Arad — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a

măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și ale 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins: „*Împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute în prezentul capitol, luate de către administrația penitenciarului, persoanele condamnate la pedepse privative de libertate pot face plângere la judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, în termen de 10 zile de la data când au luat cunoștință de măsura luată.*”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5), ale art. 11, art. 16, art. 20, art. 21, art. 22, art. 24 și ale art. 148, a prevederilor art. 1, art. 5, art. 6, art. 13, art. 14, art. 17 și ale art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a Protocolului nr. 12 la această convenție, precum și a dispozițiilor art. 1, art. 20, art. 21, art. 41, art. 47, art. 48, art. 49, art. 51, art. 52, art. 53 și ale art. 54 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 prevăd posibilitatea persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate de a formula plângere la judecătorul delegat împotriva măsurilor luate de către administrația penitenciarului cu privire la exercitarea drepturilor persoanelor condamnate prevăzute în capitolul IV din Legea nr. 275/2006, capitol intitulat „*Drepturile și obligațiile persoanelor aflate în executarea pedepselor privative de libertate*”. Prevederile de lege criticate reprezintă opțiunea legiuitorului care a urmărit protejarea anumitor drepturi ale persoanelor condamnate la pedepse privative de libertate, fără, însă, ca prin această reglementare să se înfrângă dispozițiile constituționale privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și nici celelalte prevederi din Constituție și din actele normative internaționale invocate de autorul excepției. Într-adevăr, respectarea drepturilor prevăzute de lege pentru persoanele

aflate în executarea pedepselor privative de libertate este asigurată de judecătorul delegat, având în vedere că, în temeiul art. 6 alin. (1) din Legea nr. 275/2006, executarea pedepselor se desfășoară sub supravegherea, controlul și autoritatea acestuia

din urmă. În acest sens, potrivit art. 74 alin. (1) din aceeași lege, judecătorul delegat este acela care soluționează și plângerile împotriva hotărârilor comisiei de disciplină prin care sunt aplicate sancțiuni disciplinare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nistor Isai Faur în Dosarul nr. 5.450/190/2007 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.103

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.908D/2008 la Dosarul nr. 952D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și a Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială D&S — S.R.L. Timișoara în Dosarul nr. 10.915/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.400/35/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, apărătorul ales Ionel Lordache, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 952D/2008 și nr. 1.908D/2008 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul ales al autorilor excepției este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Prin Încheierea din 3 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.915/1/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost invocată de Societatea Comercială D&S — S.R.L. Timișoara cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 13 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.400/35/P/2007, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Viorica Luca cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală încalcă accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, întrucât nu reglementează posibilitatea ca judecătorul să modifice temeiul de drept al soluției de netrimitere în judecată date de procuror, menținând soluția din rezoluția sau ordonanța atacată. De asemenea, consideră că se impune reglementarea soluțiilor pe care instanțele le pot pronunța în apelul sau în recursul declarat împotriva hotărârilor date în cauzele reținute spre judecare potrivit art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală apreciază ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate, întrucât aceasta tinde a adăuga la lege.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată. Arată că plângerea formulată în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală învestește instanța cu controlul temeiniciei și legalității rezoluției sau ordonanței procurorului de netrimitere în judecată, în raport cu actele premergătoare sau, după caz, actele de urmărire penală efectuate, persoanele interesate având posibilitatea să demonstreze atât caracterul incomplet al urmăririi penale, cât și aprecierea eronată a probelor pe care s-a întemeiat soluția emisă de procuror.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală sunt constituționale. Arată că autorul excepției urmărește, în realitate, completarea textului de lege criticat, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Comercială D&S — S.R.L. Timișoara în Dosarul nr. 10.915/1/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală și de Viorica Luca în Dosarul nr. 1.400/35/P/2007 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, care au următorul cuprins: „*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 126 alin. (2) și (5) teza întâi referitoare la instanțele judecătorești și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorii acesteia solicită completarea textului de lege criticat, în sensul reglementării posibilității ca judecătorul să modifice temeiul de drept al soluției de netrimitere în judecată date de procuror, menținând soluția din rezoluția sau ordonanța atacată, precum și în sensul reglementării soluțiilor pe care instanța le poate pronunța în apelul sau în recursul formulat împotriva unei hotărâri date într-o cauză reținută spre judecare în baza prevederilor art. 278¹ alin. 8 lit. c) din Codul de procedură penală. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.104

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emy 95” — S.R.L. în Dosarul nr. 876/312/2008 al Judecătoriei Slobozia.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, considerând că textele legale criticate nu încalcă niciunul din textele constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 876/312/2008, **Judecătoria Slobozia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emy 95” — S.R.L. în cauza ce are ca obiect judecarea plângerii contravenționale formulate de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse la art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepselor și la art. 45 referitoare la libertatea economică. Se apreciază că, prin aplicarea unei sancțiuni societății comerciale care nu are calitatea de contravenient, se afectează, în mod nelegal, desfășurarea în condiții normale a activității persoanei juridice, cu efecte directe asupra patrimoniului acesteia. De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 8 alin. (1) și art. 10 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene (CE) nr. 561/2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3.821/85 și (CE) nr. 2.135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.820/85 al Consiliului. Critica formulată are la bază faptul că textul legal sancționează societățile comerciale, deși nu au calitate de contravenient.

Judecătoria Slobozia apreciază că excepția este neîntemeiată. Se invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că textul de lege este conform regulilor constituționale care stabilesc legalitatea pedepselor și libertatea economică.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 16 august 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 371/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 898 din 28 decembrie 2007.

Textul de lege criticat stabilește sancțiunile aplicabile în cazul săvârșirii contravențiilor constând în încălcarea regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora.

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile constituționale ale art. 23 alin. (12) privind legalitatea pedepselor și art. 45 referitoare la libertatea economică.

De asemenea, autorul excepției invocă și dispozițiile art. 8 alin. (1) și art. 10 din Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene (CE) nr. 561/2006 privind armonizarea anumitor dispoziții ale legislației sociale în domeniul transporturilor rutiere, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 3.821/85 și (CE) nr. 2.135/98 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3.820/85 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, L 102 11/04/2008 P. 0001-0014. Art. 8 alin. (1) din actul menționat prevede următoarele: „*Conducătorul respectă perioadele de repaus zilnic și săptămânal*”, art. 10 din același

act cuprinde reguli referitoare la răspunderea întreprinderii de transport.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Prin Decizia nr. 547 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 9 iunie 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007, prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezentul dosar și prin raportare la aceleași texte din Constituție și din prevederile internaționale. Curtea a constatat că este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind încălcarea prevederilor art. 45 din Constituție, potrivit cărora accesul liber al persoanei la o activitate economică, liberă inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate, în condițiile legii. Întreprinderea sau operatorul de transport rutier în activitatea căruia s-a constatat săvârșirea unei contravenții nu poate invoca principiul libertății economice, câtă vreme acesta nu a respectat prevederile legale.

În fine, Curtea a mai constatat că textele criticate nu contravin nici Regulamentului nr. 561/2008 al Parlamentului

European și al Consiliului Uniunii Europene, invocat de autorii excepției. Dimpotrivă, textele legale îi dau substanță, concretizând, în spiritul voinței legiuitorului comunitar, prevederile mai generale cuprinse în acest regulament. Așadar, nimic nu împiedică statul să sancționeze întreprinderea pentru conduita necorespunzătoare a angajatului său, aceasta păstrându-și dreptul de regres împotriva celui care, în mod direct și nemijlocit, este răspunzător.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (12), Curtea constată că această critică este neîntemeiată. Textul Legii fundamentale instituie principiul legalității pedepsei, făcând referire, în principal, la sancțiunile penale. Art. 23 alin. (12) trebuie privit în contextul reglementării sale, în care art. 23 vizează o serie de garanții a căror aplicabilitate este rezervată domeniului dreptului penal.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța Guvernului nr. 37/2007 privind stabilirea cadrului de aplicare a regulilor privind perioadele de conducere, pauzele și perioadele de odihnă ale conducătorilor auto și utilizarea aparatelor de înregistrare a activității acestora, excepție ridicată de Societatea Comercială „Emy 95” — S.R.L. în Dosarul nr. 876/312/2008 al Judecătorei Slobozia.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.126

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Florea Bulmac în Dosarul nr. 28.334/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției solicită admiterea acesteia, pentru argumentele invocate în fața Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 28.334/3/2007, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat.** Excepția a fost ridicată de Florea Bulmac cu prilejul soluționării unei cauze civile având ca obiect cererea de recalculare a pensiei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 creează o discriminare între persoanele care au realizat un stagiul de cotizare în condiții speciale de cel puțin 25 de ani, în cazul cărora punctajul mediu anual se determină prin împărțirea la 25, în timp ce pentru persoanele care au realizat un stagiul de cotizare mai mic de 25 de ani, „legea nu mai acordă o reducere proporțională a vârstei standard de pensionare pentru calculul punctajului mediu anual”. În ceea ce privește art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, arată că recalcularea pensiilor în funcție de data intrării în vigoare a acestei ordonanțe, iar nu de la data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000, încalcă universalitatea drepturilor, libertăților și a obligațiilor consacrate prin Constituție și prin alte legi, precum și egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, referindu-se la art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006, arată că acest text de lege nu creează discriminări între categoriile de pensionari amintite de autorul excepției, întrucât aceștia se află în situații diferite, în funcție de stagiul realizat în condiții speciale, care implică o măsură diferită de expunere la factorii de risc. În ceea ce privește art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, arată că prin stabilirea unor date diferite de recalculare a pensiilor provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat în raport cu data deschiderii dreptului beneficiarului la pensie și de la data intrării în vigoare a Legii nr. 19/2000 nu se încalcă principiul egalității în drepturi, având în vedere că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are dreptul de a modifica și completa legislația în materie de asigurări sociale și, implicit, de a stabili data de la care acordă anumite drepturi de asigurări sociale, cu respectarea principiului neretroactivității legii civile. Pe de altă parte, observă că pentru categoria de pensionari din care face parte reclamantul este

stabilită aceeași dată de recalculare, astfel că legea urmează a se aplica la fel.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 57/2006.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, precum și prevederile art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 7 februarie 2005 și aprobată prin Legea nr. 78/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 301 din 11 aprilie 2005. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006: „*În situația asigurărilor prevăzuți la art. 4, la stabilirea punctajului mediu anual se iau în considerare stagiile totale de cotizare necesare prevăzute în anexele nr. 4 și 5 la Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.*”;

— Art. 2 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005: „*Procedura de recalculare se desfășoară începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență până la data de 1 ianuarie 2006.*”;

— Art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005: „*(1) Plata sumelor rezultate în urma recalculării pensiilor se face eșalonat, în etape.*

(2) Prima etapă de plată a drepturilor de pensii recalculate se stabilește pentru luna martie 2005, în cazul persoanelor ale căror drepturi de pensie s-au deschis până în anul 1980 inclusiv.

(3) Celelalte etape de plată a drepturilor de pensie recalculate se stabilesc prin hotărâri ale Guvernului.”

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (1) referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și obligațiilor cetățenilor consacrate prin Constituție și prin alte legi și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în ceea ce privește critica dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006, aceasta are în vedere, în esență, diferența de tratament juridic existentă între diferite categorii de asigurați în funcție de mărimea stagiului de cotizare realizat în condiții speciale. Legea instituie, într-adevăr, un tratament distinct al drepturilor asiguraților care au realizat un stagiu de cotizare în condiții speciale mai mare de 25 de ani în raport cu cei care au realizat un stagiu de cotizare în aceste condiții pentru o perioadă mai mică decât cea menționată. Astfel, prima categorie beneficiază atât de o reducere a vârstei de pensionare, cât și a stagiului de cotizare ce trebuie realizat în vederea deschiderii dreptului la pensie pentru limită de vârstă, în timp ce asigurații cu un stagiu de cotizare în condiții speciale mai mic de 25 de ani beneficiază doar de reducerea vârstei de pensionare în funcție de perioada lucrată în astfel de condiții.

Acest tratament diferențiat este, însă, justificat de situațiile diferite avute în vedere de legiuitor, astfel că nu are semnificația unei încălcări a prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție. În acest sens, trebuie observat că art. 47 alin. (2) din Constituție prevede că „*Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege*”, ceea ce înseamnă că legiuitorul este liber să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și quantumul lor valoric, putând să instituie, în același timp, tratamente juridice diferențiate în cazul unor situații obiectiv diferite avute în vedere.

Referitor la textul de lege criticat, situația obiectiv diferită care diferențiază tratamentul juridic aplicabil asiguraților constă în perioada cât aceștia au cotizat lucrând în condiții speciale, expunându-se prin urmare unor condiții suplimentare de risc și solicitare. Așadar, o perioadă considerabil mai lungă de muncă în aceste condiții justifică un tratament juridic mai favorabil, sub aspectul acordării dreptului la pensie, al celor care au contribuit în aceste condiții, în raport cu cei care au lucrat astfel pentru

perioade mai scurte și care beneficiază totuși de o reducere a vârstei de pensionare.

Prin urmare, Curtea apreciază că această critică de neconstituționalitate nu poate fi reținută.

În ceea ce privește controlul constituționalității dispozițiilor art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005, argumente asemănătoare au mai fost analizate și prin Decizia nr. 57 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006. Cu acel prilej, referindu-se la modificările ce au avut loc în materia recalculării pensiilor de-a lungul timpului, Curtea a statuat că, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, este dreptul exclusiv al legiuitorului de a modifica sau de a completa legislația în materie și de a stabili data de la care operează recalcularea, însă orice prevedere nouă poate fi aplicată numai de la data intrării sale în vigoare, pentru a respecta principiul neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

Totodată, Curtea a reținut că modificările succesive ale legislației fac ca beneficiarii drepturilor de asigurări sociale să obțină valori diferite, în raport cu legislația care a fost în vigoare la data stabilirii drepturilor lor. Astfel, data diferită a înscrierii la pensie plasează pensionarii în situații deosebite, tratamentul juridic diferențiat fiind justificat de situația diferită a beneficiarilor dreptului la pensie, determinată de data nașterii dreptului, ceea ce nu constituie privilegii sau discriminări. Recalcularea și recorelarea pensiilor anterior stabilite sunt prevăzute de lege pentru eliminarea inechităților reprezentate de diferențele existente în quantumul pensiilor acordate pentru stagii de cotizare identice, iar diferențele menținute până la finalizarea operațiunilor de recalculare și de recorelare nu contravin principiului universalității drepturilor și obligațiilor, consacrat constituțional prin art. 15 alin. (1), întrucât toți cetățenii beneficiază de drepturile prevăzute de legile în vigoare la data acordării drepturilor respective.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 2 alin. (2) și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 4/2005 privind recalcularea pensiilor din sistemul public, provenite din fostul sistem al asigurărilor sociale de stat, excepție ridicată de Florea Bulmac în Dosarul nr. 28.334/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.127

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steyner Auto” — S.R.L. din Bârlad în Dosarul nr. 487/89/2008 al Tribunalului Vaslui.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, consilierul juridic Gabriel Onel, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia astfel cum a fost formulată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 487/89/2008, **Tribunalul Vaslui a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Steyner Auto” — S.R.L. din Bârlad în cadrul procedurii insolvenței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este retroactiv, întrucât se aplică unor societăți comerciale dizolvate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006.

Tribunalul Vaslui consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale. În acest sens,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Steyner Auto” — S.R.L. din Bârlad în Dosarul nr. 487/89/2008 al Tribunalului Vaslui.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

arată că, prin caracterul lor special și prin scopul urmărit, aceste prevederi de lege nu fac altceva decât să răspundă caracterului specific al procedurii insolvenței, care presupune o celeritate sporită în vederea reîntregirii activului debitorului și satisfacerii creanțelor creditorilor. În plus, consideră că, în realitate, critica de neconstituționalitate vizează aspecte legate de aplicarea legii în timp, ceea ce excedează competenței instanței de contencios constituțional. În ceea ce privește dispozițiile art. 78 din Constituție, arată că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, având următorul cuprins: „Procedura simplificată prevăzută de prezenta lege se aplică debitorilor aflați în stare de insolvență, care se încadrează în una dintre următoarele categorii: [...]”

e) societăți comerciale dizolvate anterior formulării cererii introductive.”

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile și ale art. 78 cu privire la intrarea în vigoare a legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 nu retroactivează, întrucât textul de lege criticat prevede aplicarea procedurii simplificate unei anumite categorii de comercianți, și anume acelor societăți comerciale care au fost dizolvate anterior formulării cererii introductive, aplicare ce se face însă începând cu momentul intrării în vigoare a Legii nr. 85/2006.

Prin urmare, susținerile autorului excepției privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 85/2006 sunt neîntemeiate.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.146

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (1) al articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România, excepție ridicată de Viorica Albu în Dosarul nr. 4.552/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și, în acest sens, arată că, la dosar, au fost comunicate concluzii scrise de către Federația Comunităților Evreiești din România prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției, având cuvântul, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate invocând aspecte privind situația de fapt în dosarul instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt incidente în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.552/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România.** Excepția a fost ridicată de Viorica Albu într-o cauză civilă având ca obiect o acțiune în revendicare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate, prin scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru pentru cererile formulate în justiție, creează un privilegiu cultelor religioase recunoscute din România față de ceilalți cetățeni ai României care trebuie să timbreze, la valoare, acțiunile pe care le promovează în justiție.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, reține ceea ce a statuat Curtea în jurisprudența sa, și anume faptul că instituirea unor excepții de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare sau o atingere adusă principiului constituțional al egalității în drepturi.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din notele scrise ale autorului, îl constituie prevederile alin. (1) al articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 13 decembrie 2006, având următorul conținut: *„Acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România pentru constatarea, în condițiile legii, a dobândirii prin uzucapiune a dreptului de proprietate, cele de revendicare care privesc construcții și terenuri aferente sau terenuri libere situate în intravilanul localităților, precum și cele pentru constatarea existenței dreptului de proprietate asupra unor asemenea bunuri sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru și de timbru judiciar.”*

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Examinând excepția, Curtea observă că textul de lege criticat reglementează scutirea de la plata taxelor judiciare de timbru și de timbru judiciar a cultelor religioase recunoscute în România pentru acțiunile și cererile formulate în justiție, în condițiile Legii nr. 455/2006.

Analizând motivarea autorului excepției, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 16 nu sunt incidente în cauză, atâta vreme cât acestea consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice. Astfel, principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să

primească semnificația unei egalități între cetățeni și cultele religioase recunoscute din România.

De altfel, potrivit art. 139 alin. (1) din Constituție, „*Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului*

asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege”, fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art.29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor alin. (1) al articolului unic din Legea nr. 455/2006 pentru stabilirea unor măsuri privind acțiunile și cererile în justiție formulate de cultele religioase recunoscute din România, excepție ridicată de Viorica Albu în Dosarul nr. 4.552/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.147
din 16 octombrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală raportat la art. 6 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, excepție ridicată de Sorin Grațianu în Dosarul nr. 6.403/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei. În acest sens, arată că autorul a depus la dosar precizări prin care solicită amânarea soluționării excepției de neconstituționalitate pentru ca Guvernul să comunice punctul său de vedere. Totodată, susține că instanța de judecată a sesizat în mod greșit Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală raportat la art. 6 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă, în realitate obiectul excepției de neconstituționalitate fiind art. 128, art. 131 alin. (1) și (2) și art.132 din Ordonanța Guvernului

nr. 92/2003 raportat la art. 6, 7 și 8 din Decretul nr. 167/1958. În fine, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cu privire la cererea de amânare a soluționării excepției de neconstituționalitate, cât și cu privire la precizările referitoare la obiectul excepției de neconstituționalitate, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere. În acest sens, arată că necomunicarea punctelor de vedere de către autorități nu împiedică asupra soluționării excepției de neconstituționalitate de către Curte, iar cu privire la precizarea obiectului excepției susține că autorul avea posibilitatea să formuleze recurs împotriva încheierii instanței de judecată prin care a fost sesizată Curții Constituționale.

Deliberând, Curtea respinge atât cererea de amânare a soluționării excepției, cât și cererea de extindere a obiectului acesteia.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.403/301/2008, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală raportat la art. 6 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă. Excepția a fost ridicată de Sorin Grațianu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate conferă în mod abuziv

și discriminatoriu organelor fiscale dreptul de a recupera obligații fiscale în termen de 5 ani de la crearea acestora și nu în termenul general de prescripție de 3 ani.

Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că stabilirea unui termen pentru dreptul de a cere executarea silită nu reprezintă o discriminare, întrucât are în vedere specificul raporturilor de drept fiscal, precum și faptul că unul dintre subiectele acestui raport este statul, care participă la aceste raporturi de pe o poziție de autoritate față de celălalt subiect, fiind vorba de un raport de subordonare.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 238/2008.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși, prin încheiere, instanța de judecată a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate având ca obiect prevederile art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală raportat la art. 6 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extintivă, din notele scrise ale autorului rezultă că aceasta privește doar prevederile art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Așadar, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul conținut: „*Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în Dosarul nr. 6.403/301/2008 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Acest text de lege este raportat atât la prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și art. 20 alin. (2) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, cât și la prevederile art. 14 privind interzicerea discriminării și art. 17 relativ la interzicerea abuzului de drept din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, sunt invocate și dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) și art. 3 lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Examinând excepția, Curtea observă că problema tratamentului diferențiat de care beneficiază statul în raport cu contribuabilii în ceea ce privește realizarea creanțelor a fost analizată și în alte cazuri. Astfel, prin Decizia nr. 513 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 26 iunie 2008, pronunțându-se asupra constituționalității prevederilor art. 131 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Curtea a statuat că, în cadrul raporturilor juridice dintre stat, în calitate de creditor, și contribuabil, în calitate de debitor al obligației fiscale, cele două părți nu se situează pe poziții de egalitate, între ele existând o legătură de subordonare în favoarea statului, pe baza unui regim de drept public, și, prin urmare, nu poate fi vorba de încălcarea principiului egalității în fața legilor prevăzut de art. 16 din Constituție. Textul de lege criticat, ce stabilește un termen de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale diferit de cel general, nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale și celor din convențiile la care România este parte, relative la interzicerea discriminării și abuzului de drept, invocate de autorul excepției. Soluția adoptată de legiuitor este determinată de natura juridică a creanțelor fiscale, ce reprezintă surse ale bugetului de stat, ceea ce constituie o justificare întemeiată pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită. De altfel, și în alte domenii sunt stabilite termene speciale de prescripție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

De asemenea, în legătură cu susținerile de neconstituționalitate ce vizează necorelarea dintre prevederile de lege criticate și unele prevederi ale Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, Curtea constată că nici acestea nu pot fi primite. Astfel, în temeiul art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea lui cu dispozițiile sau principiile Constituției pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.148

din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Adriana Bulearcă în Dosarul nr. 717/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 717/99/2008, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Adriana Bulearcă într-o cauză civilă având ca obiect anularea dispoziției emise de primarul Municipiului Iași și restituirea imobilului revendicat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că în practica instanțelor de judecată, interpretându-se art. 23 din Legea nr. 10/2001, s-a hotărât, pe de o parte, că nu este admisibilă administrarea altor probe decât înscrisurile pentru dovedirea dreptului de proprietate asupra bunului ce face obiectul unei cereri de restituire, iar pe de altă parte, s-a hotărât că nu poate fi decăzută din dreptul de a obține restituirea persoana care nu a prezentat dovada proprietății „până la data notificării”. Totodată, arată că există situații în care dovada proprietății nu mai poate fi făcută cu înscrisuri, o asemenea situație fiind cea în care titlul de proprietate a pierit într-o împrejurare de forță majoră, precum distrugerea în bombardament a imobilului în care era depozitat. Consideră că, pentru persoanele care nu mai pot dovedi dreptul de proprietate cu înscrisuri, din astfel de motive, este „vădit inechitabil procesul în care este considerată inadmisibilă proba cu martori pentru a dovedi existența dreptului de proprietate”. Susține că legea specială este mai restrictivă decât dreptul comun, unde pierderea titlului „dintr-o cauză de forță majoră neprevăzută” face admisibilă administrarea probei testimoniale pentru

dovedirea actului juridic al cărui obiect are o valoare de peste 250 lei.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, menționează că reglementarea sistemului probator, inclusiv ierarhizarea probelor și a raporturilor dintre ele, este atributul exclusiv al legiuitorului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin.(2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, în urma adoptării Legii nr. 247/2005, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, având următorul conținut: „*Actele doveditoare ale dreptului de proprietate ori, după caz, ale calității de asociat sau acționar al persoanei juridice, precum și, în cazul moștenitorilor, cele care atestă această calitate și, după caz, înscrisurile care descriu construcția demolată și orice alte înscrisuri necesare evaluării pretențiilor de restituire decurgând din prezenta lege, pot fi depuse până la data soluționării notificării.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi referitoare la dreptul de proprietate privată. Totodată, invocă contrarietatea textului de lege criticat raportat la prevederile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea observă că reglementarea administrării doar a probei cu înscrisuri în procedura de restituire a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, ca o excepție de la regula administrării probelor în procesul civil, reprezintă prerogativa exclusivă a legiuitorului, în conformitate cu art. 126 din Constituție, avându-se în vedere și obiectul restituirii, respectiv bunurile imobile, neîncălându-se, astfel, drepturile fundamentale ale

justițiabililor. De altfel, instituirea unor reguli speciale de procedură, inclusiv în ceea ce privește administrarea probelor, nu este contrară dreptului la un proces echitabil, atât timp cât ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Atât

în sistemul nostru procesual, cât și în alte țări, legea poate limita posibilitatea folosirii anumitor instrumente procesuale aflate la îndemâna părților, cum sunt probele, fără ca prin aceasta să se încalce litera sau spiritul Legii fundamentale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin.(1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 23 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Adriana Bulearcă în Dosarul nr. 717/99/2008 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.149 din 16 octombrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Sorin Vișinovschi în Dosarul nr. 5.578/55/2008 al Judecătoriei Arad.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Comisia locală Vladimirescu pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor a comunicat concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 august 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.578/55/2008, **Judecătoria Arad a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.** Excepția a fost ridicată de Sorin Vișinovschi într-o cauză civilă având ca obiect plângerea formulată de autor în contradictoriu cu Comisia locală de fond funciar Vladimirescu și Comisia județeană Arad, prin care a solicitat anularea hotărârilor emise de acestea și reconstituirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că art. II din Legea nr. 193/2007 se referă numai la persoanele de la art. I pct. 1 din lege, nu și la persoanele de la art. I pct. 2 (printre acestea numărându-se și autorul excepției), astfel încât sunt încălcate dispozițiile constituționale invocate, întrucât se face deosebire între persoanele fizice cu avere (respectiv cei cărora li s-a reconstituit dreptul de proprietate pentru suprafața de 50 ha pășuni și fânețe, acordându-li-se acestora un drept suplimentar de a mai solicita, în termen de 60 de zile de la apariția Legii nr. 193/2007, reconstituirea dreptului de proprietate până la 100 ha) și persoanele fizice cărora nu li s-a atribuit efectiv terenul la care aveau dreptul sau cărora atribuirea le-a fost anulată, precum și

persoanele îndreptățite la împrăștiere, deci persoanele fizice fără avere.

Judecătoria Arad consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece diferența de tratament rezultă în urma modificării legii și nu reprezintă o problemă de constituționalitate, ci una de succesiune în timp a legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 25 iunie 2007, având următorul conținut: „*Persoanele fizice prevăzute la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta lege, pot formula cereri de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferențele de suprafață ce pot fi restituite, conform prezentei legi, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.*”

Autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2) privind egalitatea între cetățeni,

ale art. 15 alin. (1) relative la universalitate, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 46 privind dreptul la moștenire. Totodată, consideră că textul de lege criticat contravine atât dispozițiilor art. 14 referitoare la interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și dispozițiilor art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat reglementează posibilitatea proprietarilor deposedați, persoane fizice, pe ale căror terenuri se află pășuni și fânețe, la reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor aduse în cooperativa agricolă de producție ori preluate prin legi speciale sau în orice alt mod, în limita a 100 ha de proprietar deposedat, prin formularea unei cereri de reconstituire a dreptului de proprietate pentru diferențele de suprafață ce pot fi restituite, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a legii.

Curtea constată că această soluție a legiuitorului nu contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, dat fiind că reglementarea criticată se aplică în mod egal tuturor persoanelor vizate de norma legală, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare. Curtea Constituțională a stabilit în jurisprudența sa, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, 1979), că violarea principiului egalității și nediscriminării există atunci când se aplică un tratament diferențiat unor situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, fără să existe o motivare obiectivă și rezonabilă. Astfel, în speță, în absența reținerii oricărui criteriu cu valențe discriminatorii, reglementarea criticată nu contravine dispozițiilor constituționale și din convențiile internaționale invocate relative la nediscriminare.

Totodată, Curtea a statuat în mod constant că este dreptul suveran al legiuitorului de a aprecia întinderea și amploarea măsurilor pe care le stabilește prin legile speciale reparatorii.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 15 alin. (1) și art. 46 din Constituție, Curtea constată că acestea se referă, pe de o parte, la universalitate, iar, pe de altă parte, la dreptul la moștenire. În aceste condiții, Curtea constată că aceste dispoziții constituționale nu sunt incidente în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II din Legea nr. 193/2007 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Sorin Vișinovsky în Dosarul art. 5.578/55/2008 al Judecătoriei Arad.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea Legii nr. 142/1999 privind sprijinul statului pentru salarizarea clerului

Luând în considerare prevederile constituționale potrivit cărora cultele se bucură de sprijinul statului, având în vedere necesitatea acoperirii treptate a discrepanțelor existente între nivelul sprijinului statului la salarizarea clerului și nivelul salariilor personalului din sectorul bugetar, ținând seama de rolul spiritual, educațional, social și cultural pe care în mod tradițional preotul îl are în comunitate, întrucât lipsa mijloacelor materiale face dificilă funcționarea unui număr însemnat de unități de cult și în mod implicit asigurarea salariilor pentru personalul clerical, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 142/1999 privind sprijinul statului pentru salarizarea clerului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele b) și c) vor avea următorul cuprins:

„b) personalul din conducerea cultelor, altul decât cel prevăzut la lit. a), beneficiază de sprijin lunar la salarizare, potrivit funcțiilor pe care le ocupă, la nivelul salariilor de bază stabilite conform legii pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar de stat, conform asimilărilor prevăzute în anexa nr. 2;

c) personalul clerical care își desfășoară activitatea în unitățile de cult beneficiază de sprijin lunar la salarizare în cuantum de 65% din salariile de bază stabilite conform legii pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar de stat, potrivit nivelului de studii, gradului profesional obținut și vechimii în activitatea clericală deținută în cadrul cultelor din România, conform asimilărilor prevăzute în anexa nr. 3.”

2. La articolul 2, alineatul (3) se abrogă.

3. La articolul 2¹, alineatele (1), (5) și (6) vor avea următorul cuprins:

„Art. 2¹. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 2 alin. (1) lit. c), personalul clerical care își desfășoară activitatea în unitățile de cult cu venituri reduse poate beneficia de un sprijin lunar la salarizare în cuantum de 80% din salariile de bază stabilite conform legii

pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar de stat, potrivit nivelului de studii, gradului profesional obținut și vechimii în activitatea clericală deținută în cadrul cultelor din România, conform asimilărilor prevăzute în anexa nr. 3.

.....
(5) Unitățile centrale de cult, în baza numărului de posturi comunicat anual, transmit Ministerului Culturii și Cultelor propuneri motivate cuprinzând nominalizarea unităților de cult pentru al căror personal clerical se dorește acordarea sprijinului lunar prevăzut la alin. (1) și care întrunesc condițiile și criteriile prevăzute la alin. (1) și (2).

(6) Listele unităților de cult al căror personal clerical beneficiază de sprijin lunar în condițiile alin. (1), precum și modificarea acestora se stabilesc la propunerea unităților centrale de cult și se aprobă anual prin ordin al ministrului culturii și cultelor.”

4. Anexele nr. 2 și 3 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2009.

Art. III. — Legea nr. 142/1999 privind sprijinul statului pentru salarizarea clerului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,
Mariana Câmpeanu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

*ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 2 la Legea nr. 142/1999)*

Personalul din conducerea cultelor și a unităților de cult, altul decât cel asimilat funcțiilor de demnitate publică

Nr. crt.	Funcția clericală	Numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare	Funcția didactică cu care se asimilează
1.	Vicepreședinte uniune, vicar administrativ patriarhal, vicar general, secretar general, consilier patriarhal, prim-rabin	46	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic I și vechime în învățământ peste 40 ani
2.	Secretar patriarhal, inspector general bisericesc, vicar administrativ eparhial, vicar episcopal	41	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic I și vechime în învățământ între 22 și 25 ani
3.	Secretar Cancelaria patriarhală, consilier eparhial, secretar eparhial, inspector eparhial, exarh, protopop	715	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic II și vechime în învățământ între 10 și 14 ani
4.	Stareț, superioară, egumen	466	Profesor cu studii superioare, cu grad didactic II și vechime în învățământ între 2 și 6 ani

*ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 3 la Legea nr. 142/1999)*

Personal clerical angajat în unitățile cultelor recunoscute din România

Nr. crt.	Funcția clericală	Numărul de posturi pentru care se asigură sprijin lunar la salarizare	Funcția didactică cu care se asimilează
	Preot, diacon, pastor, vestitor, imam, rabin, cantor, oficiant de cult	15.237	
1.	Cu studii superioare:	10.957	Profesor cu studii superioare
1.1.	gradul I	3.018	gradul didactic I
1.2.	gradul II	3.238	gradul didactic II
1.3.	definitiv	2.440	definitiv
1.4.	debutant	2.261	debutant
2.	Cu studii medii:	4.280	Învățător, educatoare, educator, maestru-instructor cu studii medii
2.1.	gradul I	663	gradul didactic I
2.2.	gradul II	783	gradul didactic II
2.3.	definitiv	1.690	definitiv
2.4.	debutant	1.144	debutant

NOTĂ:

Sprijinul lunar la salarizarea personalului clerical se determină, în condițiile prezentei legi, pe tranșe de vechime în activitatea clericală, în mod corespunzător cu salariile de bază ale cadrelor didactice astfel cum sunt stabilite prin lege, pe tranșe de vechime.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii învățământului nr. 84/1995

Având în vedere urgența evitării deprecierei calităților arhitecturale deosebite ale imobilului în care își desfășoară activitatea Palatul Național al Copiilor prin alocarea de fonduri pentru întreținerea, renovarea și conservarea imobilului, luând în considerare arhitectura deosebită a imobilului care necesită efectuarea unor investiții de amploare, ținând cont de faptul că Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului nu deține fonduri suficiente pentru alocare în vederea efectuării lucrărilor de renovare a clădirii în care trebuie să se desfășoare în cele mai bune condiții activitatea educativă extrașcolară, cultural-artistică, științifică, turistică, sportivă, ecologică și umanitară, având în vedere faptul că, pentru derularea proiectului de reabilitare a Palatului Național al Copiilor, Consiliul General al Municipiului București poate să aloce fondurile necesare lucrărilor, neaprobarea în regim de urgență a proiectului de act normativ poate conduce la deprecierea construcției în care își desfășoară activitatea Palatul Național al Copiilor.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 166, după alineatul (4⁴) se introduce un nou alineat, alineatul (4⁵), cu următorul cuprins:

„(4⁵) Prin excepție de la prevederile alin. (4⁴), terenul și clădirea în care își desfășoară activitatea Palatul Național al Copiilor, aflate în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, se trec, cu sarcinile de care sunt grevate, inclusiv notificările formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, din administrarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului în administrarea Consiliului General al Municipiului București, cu menținerea destinației privind activitatea educativă extrașcolară pentru copii și tineri. Predarea-preluarea terenului și a clădirii se face pe bază de protocol.”

2. La articolul 167, după alineatul (18) se introduce un nou alineat, alineatul (18¹) cu următorul cuprins:

„(18¹) Prin excepție de la alin. (18), finanțarea tuturor cheltuielilor privind Palatul Național al Copiilor, inclusiv

cheltuielile de personal, se asigură din bugetul Consiliului General al Municipiului București.”

3. După articolul 190 se introduce o anexă, al cărei conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. II. — Personalul Palatului Național al Copiilor va fi preluat, în condițiile legii, de către noul titular al dreptului de administrare și își păstrează toate drepturile și obligațiile rezultate din raporturile de muncă sau de serviciu, după caz, obținute până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — În situația în care finanțarea cheltuielilor privind Palatul Național al Copiilor nu mai poate fi susținută din bugetul Consiliului General al Municipiului București, acesta revine în administrarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, în condițiile Legii nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare.

Art. IV. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă numărul curent VIII din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 366/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 277 din 25 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul educației, cercetării și tineretului,

Anton Anton

p. Ministrul internelor și reformei administrative,

Liviu Radu,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului aflat în domeniul public al statului ce face obiectul trecerii din administrarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului în administrarea Consiliului General al Municipiului București

Denumirea și locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, Bd. Tineretului nr. 8—10, sectorul 4	Domeniul public al statului și administrarea Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului	Domeniul public al statului și administrarea Consiliului General al Municipiului București	Imobil: clădire + instalații + teren: construcție din beton S + 4E, valoarea de inventar: 502,053 lei, Nr. M.F. 34.399; Imobil: stație pompare utilaje + accesorii: puț utilaje și instalații anexe, valoarea de inventar: 568 lei Nr. M.F. 34.400; Imobil: curte — suprafața terenului = 7.450,58 m ² , valoarea de inventar: 1 leu Nr. M.F. 104.931.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum județean situat în comuna Arieșeni, județul Alba

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum județean situat în comuna Arieșeni, județul Alba, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexele nr. 2 și 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii funcționale

a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și nr. 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul internelor și reformei administrative,
Liviu Radu,
secretar de stat
Ministrul transporturilor,
Ludovic Orban

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.435.

ANEXĂ

ÎNCADRAREA

în categoria funcțională a drumurilor comunale a unui drum județean situat în comuna Arieșeni, județul Alba

Indicativul drumului propus	Traseul drumului propus	Poziții kilometrice (origine — destinație)	Lungimea (km)	Proveniența
DC 226	Arieșeni (DN 75) — Ștei — Arieșeni — Buciniș — DN 75	0+000 — 12+900	12,900 km	Drum județean DJ 750 D

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Listei cuprinzând statele terțe care impun cerințe similare cu cele prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Lista cuprinzând statele terțe care impun cerințe similare cu cele prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Șeful Cancelariei Primului-Ministru,
Marian Marius Dorin
Președintele Oficiului Național de Prevenire
și Combatere a Spălării Banilor,
Adriana Luminița Popa

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.437.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând statele terțe¹ care impun cerințe similare cu cele prevăzute de Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism

Ținând cont de rapoartele de evaluare publice adoptate de Grupul de acțiune financiară, denumit în continuare *FATF* (Financial Action Task Force), organisme regionale de tip *FATF* (*FATF Style regional bodies* — *FSRB*), Fondul Monetar Internațional (*FMI*) sau Banca Mondială, în conformitate cu recomandările și Metodologia *FATF* ce au fost modificate în anul 2003, următoarele țări sunt considerate ca având sisteme echivalente celor din Uniunea Europeană de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului:

- Africa de Sud
- Argentina
- Australia
- Brazilia
- Canada
- Elveția
- Federația Rusă
- Hong Kong
- Japonia
- Mexic
- Noua Zeelandă
- Singapore
- Statele Unite ale Americii
- teritoriile de peste mări ale Franței (Mayotte, Noua Caledonie, Polinezia Franceză, Saint Pierre și Miquelon și Wallis și Futuna)
- teritoriile de peste mări ale Olandei (Antilele Olandeze și Aruba)
- dependențele Coroanei Marii Britanii (Jersey, Guernsey, Insula Man)

¹ Lista nu se aplică statelor membre ale Uniunii Europene/Spațiului Economic European care beneficiază *de jure* de recunoaștere mutuală prin implementarea Directivei 2005/60/CE.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului și în administrarea Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărilor, în scopul realizării unui centru social-filantropic, cultural, spiritual și educațional

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (2) și al art. 10 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 11 lit. m) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului și în administrarea Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărilor a unei părți dintr-un imobil, constituită din teren și construcție, aflată în stadiul fizic de structură din beton armat executată în totalitate, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Transmiterea părții din imobil prevăzute la art. 1 se efectuează în scopul realizării unui centru social-filantropic, cultural, spiritual și educațional.

(2) Finanțarea realizării centrului social-filantropic, cultural, spiritual și educațional se asigură de Episcopia Ortodoxă Română a Maramureșului și Sătmărilor.

Art. 3. — Predarea-preluarea părții din imobil prevăzute la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile

interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Patrimoniul Serviciului Român de Informații se diminuează în mod corespunzător cu valoarea de inventar a părții din imobil prevăzute la art. 1.

(2) Valoarea imobilului înregistrat la poziția nr. M.E.F. 105.661 din anexa nr. 43 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se diminuează ca urmare a punerii în aplicare a art. 1 cu valoarea de inventar a părții din imobil prevăzute la art. 1.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Directorul Serviciului Român de Informații,
George-Viorel Voinescu
Ministrul culturii și cultelor,
Adrian Iorgulescu
Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 19 noiembrie 2008.
Nr. 1.464.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale părții din imobil care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Serviciului Român de Informații în domeniul privat al statului și în administrarea Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărilor

Locul unde este situată partea din imobil	Persoana juridică de la care se transmite partea din imobil	Persoana juridică la care se transmite partea din imobil	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Economiei și Finanțelor	Caracteristicile tehnice ale părții din imobil
Municipiul Baia Mare, Bd. Republicii nr. 55, județul Maramureș	Statul român, Serviciul Român de Informații	Statul român, Episcopia Ortodoxă Română a Maramureșului și Sătmărilor	105.661 (parțial)	Imobil compus din teren și construcție (corp A): — suprafața construită = 1.494 m ² — suprafața desfășurată = 4.569 m ² — suprafața terenului = 3.104 m ² — executat: stadiul fizic de structură din beton armat, executată în totalitate — valoarea de inventar = 752.992,14 lei — nr. cadastral 10.273, cartea funciară nr. 22.486 — Baia Mare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.297/2008 pentru aprobarea Listei și prețurilor de decontare ale materialelor sanitare care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate nominalizate prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2008 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2008

Văzând Referatul comun al Direcției generale politice, strategii și managementul calității în sănătate și al Agenției Naționale pentru Programe de Sănătate nr. E.N. 11.626/2008,

având în vedere prevederile art. 48 alin. (5) și (6) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 357/2008 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 210 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății publice nr. 1.297/2008 pentru aprobarea Listei și prețurilor de decontare ale materialelor sanitare care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate nominalizate prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2008 pentru aprobarea programelor naționale

de sănătate în anul 2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 15 iulie 2008, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 6 noiembrie 2008.
Nr. 1.844.

ANEXĂ

LISTA ȘI PREȚURILE DE DECONTARE

ale materialelor sanitare care se acordă bolnavilor în cadrul programelor naționale de sănătate nominalizate prin Hotărârea Guvernului nr. 357/2008 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2008

Nr. crt.	Denumirea produsului	Prețul cu amănuntul maximal/bucată=prețul de decontare/bucată
1.	Teste de automonitorizare a glicemiei pentru bolnavii cu diabet zaharat	1,2 lei/bucată*)
2.	Rezervor pentru pompa cu insulină	30 lei/bucată**)

*) Prețul de decontare include și prețul acelor.

**) Prețul de decontare include și prețul cateterului.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII PUBLICE

ORDIN

privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială SANEVIT 2003 — S.A. Arad

Având în vedere prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare al Direcției audit nr. 11.953 din 17 noiembrie 2008,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 862/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială SANEVIT 2003 — S.A. Arad, denumită în continuare *societate comercială*, cu sediul în municipiul Arad, str. Petru

Rareș nr. 129, județul Arad, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J02/1635/2003, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada privatizării administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat de ministrul sănătății publice.

(2) Conținutul mandatului prevăzut la alin. (1) va cuprinde în principal, dar fără a se limita la acestea, următoarele atribuții:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu accent pe:

— situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;

— identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante, în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) respectarea disciplinei economico-financiare prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia;

c) notificarea tuturor creditorilor bugetari în sensul aducerii la cunoștință a instituirii procedurii de administrare specială în

perioada de privatizare, pentru conservarea integrității patrimoniului în această perioadă;

d) întocmirea unui program de restructurare care să cuprindă în perioada premergătoare anunțului de ofertă măsuri privind divizări, fuziuni, vânzări de active pentru plata datoriilor societății comerciale, disponibilizări de personal, estimarea necesarului de investiții tehnologice și de mediu care urmează a fi negociat în procesul de privatizare cu cumpărătorul;

e) depunerea documentației la direcția de specialitate a Ministerului Sănătății Publice, pentru notificare la Consiliul Concurenței.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a Societății Comerciale SANEVIT 2003 — S.A. Arad, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare încetează, de regulă, la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația privatizării societății comerciale, sau, pe cale de excepție, la o dată stabilită prin ordin al ministrului sănătății publice.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

București, 18 noiembrie 2008.

Nr. 1.907.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.254/2008 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii noiembrie 2008

În temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 1 din anexa nr. 1 „Prospect de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna noiembrie 2008” la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.254/2008 privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii noiembrie 2008, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 6 noiembrie 2008, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — În vederea finanțării și refinanțării datoriei publice în luna noiembrie 2008, Ministerul Economiei și Finanțelor anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO0809CTN0L6	12.11.2008	14.11.2008	15.05.2009	182	800.000.000
RO0809CTN0N2	19.11.2008	21.11.2008	20.02.2009	91	700.000.000
RO0809CTN0M4	26.11.2008	28.11.2008	27.11.2009	364	800.000.000”

Art. II. — Licitația din data de 20.11.2008 pentru redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark seria RO0811DBN013, anunțată la art. 1 din anexa nr. 2 „Prospect de emisiune al obligațiunilor de stat de tip

benchmark lansate în luna noiembrie 2008” la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.254/2008, se anulează.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,
Eugen Teodorovici,
secretar de stat

București, 13 noiembrie 2008.

Nr. 3.344.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind punerea în circulație a unei noi bancnote cu valoarea nominală de 10 lei, reproiectată

Art. 1. — Potrivit prevederilor art. 14 și 17 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, Banca Națională a României va pune în circulație, începând cu data de 1 decembrie 2008, o nouă bancnotă cu valoarea nominală de 10 lei, reproiectată.

Art. 2. — Noua bancnotă cu valoarea nominală de 10 lei, reproiectată, are următoarele caracteristici:

- dimensiuni: 133 x 72 mm, cu o toleranță de ± 1 mm;
- culoare predominantă: roz;
- imprimată pe suport de polimer, în tehnică plană.

Pe **aversul bancnotei** se regăsesc următoarele elemente grafice reprezentative: portretul pictorului Nicolae Grigorescu (1838—1907), o floare de nalbă (*Althea officinalis*), pensula și paleta artistului. Tot pe avers mai sunt imprimate: valoarea nominală în cifre și litere, semnăturile guvernatorului și casierului central, stema României, denumirea băncii centrale de emisiune „BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI”, un medalion cu sigla „BNR” și data punerii în circulație „1 decembrie 2008”.

Pe **reversul bancnotei** compoziția grafică include o casă țărănească din Oltenia și un fragment din tabloul lui Nicolae Grigorescu „Rodica”. Totodată, reversul bancnotei mai cuprinde: valoarea nominală în cifre și litere, denumirea băncii centrale de emisiune „BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI”, sigla „BNR”, poziționată în colțurile din dreapta sus și stânga jos, textul „FALSIFICAREA ACESTOR BILETE SE PEDEPSEȘTE CONFORM LEGILOR”, seria și numărul bancnotei, tipărite cu cerneală neagră și caractere de aceeași înălțime, în partea stângă, pe verticală, și cu cerneală roșie și caractere de înălțime crescătoare, în partea dreaptă, pe orizontală.

Art. 3. — În scopul protejării împotriva contrafacerilor, noua bancnotă, reproiectată, include următoarele **elemente de siguranță destinate expres publicului**:

a) fereastra transparentă, zona clară sub formă de paletă pentru pictură, situată în stânga aversului bancnotei, în interiorul căreia sunt imprimate o pensulă albă și două pensule aurii;

b) filigranul, redând portretul pictorului Nicolae Grigorescu și sigla „BNR” (vizibil atunci când bancnota este luminată din partea opusă privitorului), situat pe revers, în partea stângă;

c) elementul de suprapunere avers-revers, având forma paletei pentru pictură înscrisă într-un pătrat, situat deasupra florii, pe avers, și deasupra casei, pe revers. Suprapunerea perfectă se face când bancnota este luminată din partea opusă privitorului;

d) elementul auriu, reprezentând paleta pictorului, amplasat pe avers, în partea dreaptă;

e) fir de siguranță, vizibil în partea centrală, când bancnota este luminată din partea opusă privitorului;

f) bandă iridescentă, bandă verticală de culoare transparent-aurie, încorporând valoarea nominală „10”, pe reversul bancnotei.

Art. 4. — Pe lângă elementele de siguranță destinate expres publicului, bancnota de 10 lei, reproiectată, prezintă, suplimentar, **elemente de siguranță detectabile cu aparatură specială, destinate lucrătorilor din sistemul bancar**, respectiv:

a) liniatură specială antiscaner și anticopiere, pe ambele fețe ale bancnotei, vizibilă folosind lupa;

b) microtexte, imprimate continuu, vizibile folosind lupa:
— pe aversul bancnotei: „BANCANATIONALAAROMANIEI”, deasupra textului cu denumirea băncii centrale de emisiune; „BNR10”, în zona centrală; „BNR”, în interiorul cifrelor reprezentând valoarea nominală, amplasate în partea stângă;

— pe reversul bancnotei: „BNR” în dreptunghiul ce include sigla băncii, amplasat în partea stângă a bancnotei și în cifrele reprezentând valoarea nominală, din dreapta;

c) imprimare fluorescență pe reversul bancnotei:

• imagine gen timbru, cu valoarea nominală a bancnotei „10”, vizibilă numai în lumină UV;

• seria și numărul bancnotei, o dată pe orizontală în culoare roșie în lumină normală, dar orange în lumină UV, și o dată pe verticală în culoare neagră, care prezintă fluorescență galben-verzuie în UV;

d) magnetismul firului de siguranță.

Art. 5. — Noua bancnotă de 10 lei, reproiectată, **emisiunea 2008**, va circula în paralel cu bancnota de 10 lei, **emisiunea 2005**, existentă în prezent în circulație.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 14 noiembrie 2008.
Nr. 37.

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

HOTĂRÂRE

privind interpretarea art. 39 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali

Având în vedere dispozițiile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, privind unele obligații ale primarilor legate de afișajul electoral,

reținând că prin norma legală menționată se instituie obligația primarilor de a stabili și asigura prin dispoziție locuri speciale pentru afișajul electoral ținând seama de numărul competitorilor electorali care participă la alegeri,

reținând, totodată, că potrivit art. 39 alin. (6) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare, afișajul electoral se realizează inclusiv pe panouri electorale,

constatând că din interpretarea sistematică a celor două alineate menționate rezultă că primarul are obligația nu numai de a stabili prin act administrativ locurile speciale pentru afișajul electoral, ci și de a lua măsurile necesare ca în aceste locuri pentru afișaj să fie amplasate panouri destinate acestui scop,

în temeiul art. 15 alin. (4) din Legea nr. 35/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Art. 1. — În interpretarea art. 39 alin. (1) din Legea nr. 35/2008 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr. 215/2001 și a Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările

ulterioare, primarilor le revine obligația atât de a stabili prin act administrativ locurile speciale pentru afișajul electoral, cât și de a lua măsurile necesare pentru amplasarea panourilor destinate acestui scop în locurile respective.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Ștefan Ciontu**

București, 17 noiembrie 2008.

Nr. 11.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE
— Prețuri pentru anul 2009 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) / lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1	Monitorul Oficial Partea I, limba română	750	5	50	800	210	75
2	Monitorul Oficial Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3	Monitorul Oficial Partea a II-a	200	5	60	2.250		200
4	Monitorul Oficial Partea a III-a	800	5	15	430		40
5	Monitorul Oficial Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6	Monitorul Oficial Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7	Monitorul Oficial Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8	Colecția Legislația României	4	-	2.500	450	120	
9	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	-	3.500	750		70
10	Repertoriul actelor normative	1	-	1.750	140		

*Partea I bis se multiplică pe bază de comandă

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

